

Arrest

nr. 341 495 van 20 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COPINSCHI
Berckmansstraat 93
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 29 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI loco advocaat S. COPINSCHI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger te zijn van Kameroen. U bent christen en behoort tot de Bafia etnie. U spreekt Bafia, Frans en Pidgin Engels. U heeft geen broers en zussen. U bent gescheiden en hebt een zoon.

U bent geboren op [...] 1980 te Yaoundé, gelegen in de Centre regio van Kameroen. Sinds uw geboorte woonde u in Kiki, een dorp nabij Bafia, eveneens gelegen in de Centre regio van Kameroen. U werd opgevoed door uw grootmoeder. Uw moeder was zwanger geworden ten gevolge van een verkrachting en ging kort na uw geboorte in Bamenda wonen. Zij is er gehuwd, maar in 2002 verliet zij Kameroen en kreeg u geen nieuws meer van haar. U bent naar school gegaan tot het tweede secundair en werd toen door uw grootmoeder verplicht te stoppen. U begon op het veld te werken en verkocht voor de deur en in de buurt.

Toen u vijftien jaar oud was, werd u opgedragen te trouwen met een oudere man, Z.A.F.. Twee weken nadat u dit werd meegedeeld, werd een huwelijk georganiseerd. Na deze ceremonie diende u bij een vrouw te verblijven totdat u uw maandstonden zou hebben. Toen u twee jaar later nog steeds uw maandstonden niet had, diende u een behandeling te ondergaan om dit te versnellen. U verbleef vijf à zes maanden bij de man die deze behandeling verzorgde. Vervolgens verhuisde u naar uw man in het gemeenschappelijk huis. Uw

man sliep met u onder dwang. U kreeg verschillende miskramen en uw man verweet u dat u dit opzettelijk deed. U werd depressief en deed alsof u gek was. U werd daarop naar een exorcist gebracht en verbleef een periode bij hem. Bij uw terugkeer wou uw man niet langer met u slapen. Hij zei dat u moest terugkeren naar uw familie aangezien u geen kinderen kreeg. Nadat u terugkeerde naar uw grootmoeder besepte u zwanger te zijn. U ging naar Douala en bent er op 13 juni 2013 bevallen van uw zoon A.P.. Na uw bevalling keerde u terug naar uw man. U werkte op het veld en deed het huishouden bij oudere mensen. Uw man behandelde u niet goed en verplichtte u met hem te slapen. Vier jaar later besloot u hem te verlaten. De familie werd samengeroepen en u lichtte hen in over de manier waarop u door uw man werd behandeld. U wou hem verlaten. Uw man eiste dat u alles sinds de zwangerschap van uw moeder zou terugbetalen, aangezien hij steeds voor u had gezorgd. U werd verplicht het dorp te verlaten en mocht pas terugkomen wanneer u hem kon betalen.

In de ramadan van 2018 heeft u het dorp verlaten en ging u naar Bamenda, gelegen in de North West regio van Kameroen. U verbleef er bij de partner van uw moeder. Uw zoon bleef bij de familie van uw echtgenoot. In 2019 is uw grootmoeder overleden. In Bamenda verkocht u spullen aan huis. Na enkele maanden besepte u dat uw stiefvader u 's avonds verdoofde en misbruikte. Enkele maanden later zag u, wanneer er geschoten werd in de stad, uw stiefvader met een wapen. U besepte daarop dat hij deel uitmaakte van de separatisten. U kreeg schrik en verliet het huis. U ging in de richting waar mensen zich verstopten in de bosjes en sloot zich aan bij mensen die het land verlieten naar Nigeria.

In juni 2020 heeft u Kameroen verlaten. U volgde een groep mensen en deze gingen van Nigeria verder door de woestijn via Niger naar Libië. In Libië werd u bijna twee jaar vastgehouden in het smokkelnetwerk en diende u in de prostitutie te werken. Uiteindelijk reisde u via Tunesië en Algerije verder naar Marokko. In Marokko ging u per boot naar Spanje, om vervolgens per auto via Frankrijk naar België te reizen. Op 10 november 2022 diende u in België een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een medisch attest neer omtrent uw littekens en uw psychologische moeilijkheden, en een rapport omtrent uw psychologische opvolging.

Op 26 mei 2025 bezorgt uw advocaat het Commissariaat-generaal de opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor uw ex-echtgenoot die geld van u zou eisen. Er kan echter niet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Kameroen in een situatie zou verzeilen die aanleiding kan geven tot internationale bescherming.

Vooreerst dient er op gewezen dat uit uw verklaringen eenduidig naar voren komt dat u afkomstig bent van Franstalig Kameroen. U bent geboren in Yaounde, gelegen in de regio Centre van Kameroen. U woonde zo goed als uw hele leven in het dorp Kiki nabij Bafia, eveneens gelegen in de regio Centre van Kameroen. Slechts de twee jaar voorafgaand aan uw vertrek uit Kameroen verbleef u in de Engelstalige regio, meer bepaald in Bamenda, gelegen in de North West regio (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.5). U verklaart daarbij dat het Frans uw eerste taal is en legt ook het persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal af in het Frans (NPO p.2). U leerde slechts Pidgin spreken in de periode dat u in Bamenda verbleef (NPO p.14). Ook uw familieleden zijn allen afkomstig uit Franstalig Kameroen. Zowel uw grootmoeder als uw ouders zijn afkomstig uit Kiki, in de Centre regio in Franstalig Kameroen (NPO p.10-11). Zij zijn Franstalig (NPO p.14). Ook de rest van uw familie woont in deze regio (NPO p.12). **Zodoende dient uw vrees voor vervolging beoordeeld te worden ten opzichte van uw regio van oorsprong en van verblijf, met name Franstalig Kameroen.** Nergens uit uw verklaringen komt naar voren dat u zich bij een terugkeer naar Kameroen in de Engelstalige regio zou dienen te vestigen.

Daarbij kan geen geloof worden gehecht aan de omstandigheden waarin u verklaart te hebben geleefd voorafgaand aan uw vertrek uit Bafia. U verklaart slecht behandeld te zijn geweest door uw echtgenoot en om die reden van hem te willen scheiden. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaring een zodanige slechte behandeling te hebben gekend dat dit als vervolging kan worden beschouwd en u zou verhinderen naar deze regio terug te keren en dit om volgende redenen:

- **Er vallen omtrent dit huwelijk verschillende tegenstrijdigheden op te merken met uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken.** Het is vooreerst opmerkelijk dat u dit huwelijk niet als dusdanig heeft vermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uw echtgenoot komt enkel ter sprake wanneer het gaat over de vader van uw kinderen (Verklaring DVZ vraag 16 en 17). Wanneer u geconfronteerd wordt met deze afwijkende verklaring, weet u enkel te stellen dat u wel degelijk heeft gezegd dat u een zoon heeft, daarmee

niet verhelderend waarom u niet heeft aangehaald dat u lange tijd met deze man gehuwd was en uiteindelijk gescheiden bent (NPO p.19). Waar u stelt dat er belangrijke elementen zijn die niet aan bod kwamen tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken, verwijst u naar het feit dat u enkel uw directe vluchtaanleiding kon weergeven (NPO p.4), daarmee nog niet verhelderend waarom u uw huwelijk niet zou vermeld hebben. In deze dient eveneens verwezen naar het feit dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde nog een **tweede zoon** te hebben gehad, maar dat deze op achtjarige leeftijd is overleden in 2018 (Verklaring DVZ vraag 17). Ook dit komt niet terug in uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal. Wanneer hiermee geconfronteerd, verklaart u dit nooit zo vermeld te hebben (NPO p.12). Daarnaast verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens **zeven à acht jaar in Bamenda te hebben verbleven** (Verklaring DVZ vraag 10) en niet de laatste twee jaar zoals u het stelt voor het Commissariaat-generaal (NPO p.6). Opnieuw weet u hier geen verklaring voor te bieden en herhaalt u enkel uw huidige verklaringen (NPO p.6). Deze tegenstrijdigheden hebben betrekking op concrete elementen, waardoor er onduidelijkheid bestaat over uw achtergrond en gezinssituatie, wat uw al een negatieve impact heeft op de gehele geloofwaardigheid omtrent uw levensomstandigheden in Bafia.

- **U bleef geruime tijd bij uw echtgenoot en besloot zelfstandig naar hem terug te keren toen uw zoon geboren werd, wat eveneens de geloofwaardigheid van uw verblijfsomstandigheden ondergraaft.** U verklaart reeds op jonge leeftijd met hem gehuwd te zijn, met name in 1995, toen u 15 jaar oud was (NPO p.7 en p.19). Pas 2,5 jaar later trok u in bij uw man (NPO p.7). Kort voor de geboorte van uw zoon in 2013 – dus nadat u bijna vijftien jaar bij hem had verbleven – werd u door uw man terug naar uw grootmoeder gebracht omdat u er niet in slaagde kinderen voor hem te krijgen (NPO p.7). Daarna merkte u dat u zwanger was (NPO p.8). Het was daarop uw eigen beslissing om na uw zwangerschap naar uw echtgenoot terug te keren. U verklaart hieromtrent dat hij u heeft gevraagd terug te keren, dat u hier twee weken over heeft nagedacht en vervolgens besloot naar hem terug te keren omdat u zorg en middelen nodig had. U verklaart dat hiertoe door niemand enige druk werd uitgeoefend (NPO p.20). **Het is weinig overtuigend dat u, indien u jarenlang door hem misbruikt zou zijn geweest, uit louter economische en opportunistische overwegingen de keuze zou maken om bij hem terug te keren.**

- **U weet niet concreet te verduidelijken wat u er toe bracht deze man uiteindelijk te verlaten, wat evenmin uw geloofwaardigheid ten goede komt.** U verklaart hem te hebben verlaten vier jaar nadat u bij hem terugkeerde. Vooreerst legt u uiterst vage verklaringen af over deze periode. Wanneer u wordt gevraagd hoe jullie relatie verliep gedurende die vier jaar, stelt u enkel dat hij begon u slecht te behandelen, zonder hier verdere details aan toe te voegen (NPO p.20). Wanneer u wordt gevraagd wat uiteindelijk de doorslag gaf om hem te verlaten, komt u ook niet verder dan oppervlakkige verklaringen dat u een normaal leven wou en verder wou komen in het leven (NPO p.20). Ook dit voegt geen concrete element toe aan uw verklaringen over uw levensomstandigheden of een precieze aanleiding om hem te verlaten. U verklaart vervolgens dat u dit reeds gepland had, maar dat uw echtgenoot uiteindelijk degene was die u aan de deur zette (NPO p.21). Zodoende weet u niet aan te tonen wat uw concrete aanleiding was om hem te verlaten. Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat hij zich zou verzet hebben tegen het feit dat u hem zou verlaten. Bijgevolg toont u niet aan dat uw ex-man u bij een terugkeer zou lastigvallen.

Deze verklaringen zorgen er voor dat u niet aannemelijk wist te maken dat de omstandigheden waarin u bij uw man leefde van die aard zijn dat zij zodanig ernstig waren dat u louter op deze basis internationale bescherming zou dienen te worden toegekend.

Er kan verder geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u bij een terugkeer naar Kameroen enige problemen zou ondervinden met deze man. U verklaart dat hij eiste dat u hem al het geld terug zou betalen dat hij sinds uw geboorte in u geïnvesteerd had. Ook dit weet u niet te concretiseren.

- **U weet vooreerst niet hoeveel geld deze man van u eist.** U verklaart enkel dat u het nooit zal kunnen betalen en dat hij het niet heeft uitgerekend, maar er eveneens van overtuigd is dat u het nooit zal kunnen betalen. Hij gaf u geen precies bedrag (NPO p.21). Dit betreft allerm minst een concrete inschatting van het bedrag dat u deze man zou verschuldigd zijn en lijkt eerder een loze bedreiging. Daarom kan niet worden aangenomen dat uw ex-man effectief geld van u zou eisen bij een terugkeer naar Kameroen.

- **Daarnaast weet u niet aan te tonen dat deze man nog steeds zou aandringen dat u hem betaalt of bij hem terugkeert.** U verliet hem in 2018. Dat jaar heeft hij u nog twee brieven gestuurd met de boodschap dat hij nog steeds op zijn geld wachtte. U bent niet op de hoogte dat hij sindsdien nog enige andere stappen zou hebben ondernomen om zijn geld te eisen. Sindsdien heeft u niets meer van hem vernomen (NPO p.21). Aangezien u minstens sinds 2019, zodoende vijf jaar, niets van hem vernomen heeft, dit terwijl u nog steeds in Kameroen verbleef en hij op de hoogte was waar u woonde, kan niet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar Kameroen alsnog voor problemen zou zorgen.

U haalt daarnaast geen concrete elementen aan die het u zouden bemoeilijken zich terug in Franstalig Kameroen te vestigen. U verwijst daarbij in eerste instantie naar het feit dat uw ex-echtgenoot u het leven zou moeilijk maken (NPO p.22). Uit bovenstaande blijkt echter dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring nog problemen te zullen kennen omwille van deze man. U verwijst daarnaast naar het feit dat u **problemen zou kennen om zich te integreren.** Ook dit maakt u echter niet concreet en u verwijst daarbij opnieuw naar de levensomstandigheden die in bovenstaande argumentatie ongeloofwaardig zijn bevonden. Waar u verklaart **seksueel misbruik** te hebben gekend zowel in Kameroen als op uw reisweg, weet u

evenmin aan te tonen dat dit een terugkeer naar Kameroen in die mate zou bemoeilijken dat dit aanleiding kan geven tot internationale bescherming. Vooreerst schetst u dit seksueel misbruik grotendeels in een context die ongeloofwaardig werd geacht. Daarnaast haalt u nergens tijdens uw persoonlijk onderhoud aan dat dit een element is dat u bijkomende moeilijkheden zou geven bij een terugkeer naar Kameroen. **U haalt aldus geen persoonlijke elementen aan die een terugkeer naar de regio waar u steeds heeft gewoond zouden kunnen in de weg staan.**

Waar u verklaart vervolging te zullen kennen in Bamenda omdat uw stiefvader lid zou zijn geweest van de separatisten, dient herhaald dat gezien uw afkomst uit Franstalig Kameroen u zich niet in deze regio dient te vestigen. Ter volledigheid wordt er eveneens op gewezen dat u deze vrees niet wist te concretiseren. U verklaart dat u uw stiefvader met een wapen zag en daaruit heeft geconcludeerd dat hij veel mensen zal hebben gedood en dat de families van deze slachtoffers u hier eveneens verantwoordelijk zouden achten. Echter, op geen enkel vlak weet u ook maar enig concreet element aan te brengen om deze veronderstellingen aan te tonen.

- Wanneer u wordt gevraagd naar de **activiteiten van uw stiefvader** is de informatie die u verschaft niet van die aard dat deze weet aan te tonen dat uw stiefvader lid was van de separatisten en u om deze reden problemen zou kunnen kennen. Wanneer u wordt gevraagd naar wat uw stiefvader precies deed, verwijst u enkel naar algemene activiteiten van deze beweging zoals het in brand steken van huizen, het gijzelen van mensen en het afsluiten van de elektriciteit, de radio en het internet. U stelde dat uw stiefvader deel van hen uitmaakte (NPO p.16), daarmee geenszins de specifieke activiteiten van uw stiefvader duidend.

- U verklaart **persoonlijk zelf nooit enige problemen** te hebben gekend met militairen of separatisten (NPO p.16 en p.18).

- U verklaart te vrezen voor problemen met de familie van mensen die gedood werden door uw stiefvader, maar weet niet te concretiseren wie hij zou gedood hebben en derhalve wie u precies problemen zou bezorgen. U geeft aan hen niet te kennen (NPO p.18).

- U verklaart **nooit persoonlijk te zijn bedreigd** aangezien u vertrokken bent voordat u door hen kon worden aangesproken. Pas in Libië zou u vernomen hebben dat mensen achter de separatisten aankwamen en dat uw stiefvader werd gedood, daarmee nog niet specifiekend dat ook u persoonlijk geveiseerd zou kunnen worden. Niemand zou u hierover hebben aangesproken (NPO p.18).

De documenten die u neerlegt, kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw medisch attest omtrent uw littekens en psychologische moeilijkheden beschrijft uw littekens en symptomen, maar kan daarbij geen uitspraak doen over de oorsprong van deze symptomen. De vaststellende arts is daarvoor afhankelijk van uw verklaringen terzake en kan zodoende aan de hand van deze vaststellingen niet oordelen over de omstandigheden waarin deze zouden zijn opgelopen. In het **rapport omtrent uw psychologische opvolging** wordt vastgesteld dat u op basis van twee testen tekenen vertoont van depressie en posttraumatische stress. Ook dit verslag en de beschrijving van uw symptomen weet daarbij niet aan te tonen wat uw mentale moeilijkheden zou hebben veroorzaakt of hoe deze een terugkeer naar Kameroen zouden bemoeilijken. Verder wordt er niet gespecificeerd hoe deze moeilijkheden het u zouden verhinderen geloofwaardige verklaringen af te leggen over de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Derhalve kan ook dit het feit dat u uw vervolgingsfeiten niet weet aan te tonen onvoldoende verklaren.

Ook uw opmerkingen op het persoonlijk onderhoud kunnen deze appreciatie niet wijzigen. De opmerkingen betreffen voornamelijk herhaling van de door u afgelegde verklaringen met minieme correcties die geenszins de kern van uw relaas raken en zodoende bovenstaande appreciatie evenmin in een ander daglicht weten te stellen.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus “Cameroun. Régions anglophones: situation sécuritaire.” van 11 juni 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20250611.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio’s North West en South West. De Franstalige zone van Kameroen wordt niet getroffen door geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van een paar geïsoleerde en sporadische incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio’s. Uit deze informatie blijkt dus duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel erg beperkt is en niet algemeen verspreid. Bijgevolg kan er niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

Gelet op de bovengenoemde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie dient er te worden besloten dat de situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen, meer bepaald in de regio Centre waaruit u afkomstig bent, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger, indien hij zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in

voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in het voormelde artikel 48/4, § 2, c).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de navolgende schendingen:

“schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/7 en 62 van de Wet van 15 december 1980 – schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 – schending van artikel 3 van het EVRM – schending van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie- schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 - geen grondig en zorgvuldig onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster - schending van de beginselen van behoorlijk bestuur en, meer in het bijzonder, van de beginselen van goede trouw, voorzichtigheid en zorgvuldige voorbereiding van administratieve besluiten- kennelijke beoordelingsfout - ontbreken van objectieve informatie in het administratief dossier van verzoekster over gedwongen en vroege huwelijken in Kameroen en de diverse gevolgen daarvan voor jonge meisjes die worden uitgehuwelijkt - niet in aanmerking nemen van objectieve informatie in rapporten van verschillende internationale organisaties”.

Verzoekster ontwikkelt het middel als volgt:

“I. Wat betreft het huwelijk van de verzoekster en haar levensomstandigheden vóór haar vertrek uit Bafia

* *Motivering van de bestreden beslissing*

[...]

* *Weerlegging*

1°) *Wat betreft de verklaringen van de verzoekster over haar huwelijk*

In tegenstelling tot wat het CGVS in de bestreden beslissing oordeelt, zijn de verklaringen van de verzoekster over haar huwelijk niet tegenstrijdig.

In dit verband moet worden benadrukt dat de verzoekster vanaf het begin van haar persoonlijk onderhoud met het CGVS heeft aangegeven dat haar hoorzitting bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet erg goed was verlopen en dat haar verklaringen niet volledig waren weergegeven.

In dit verband wordt verwezen naar de volgende verklaringen: [...]

De verzoekster heeft dus niet gewacht tot zij werd geconfronteerd met de vermeende tegenstrijdigheden die het CGVS in de bestreden beslissing aanvoerde, om te melden dat haar hoorzitting bij de diensten van de Dienst Vreemdelingenzaken niet goed was verlopen en dat niet al haar verklaringen waren genotuleerd.

Bovendien heeft de verzoekster bij haar hoorzitting bij de Dienst Vreemdelingenzaken gemeld dat zij moeder was van een kind van ongeveer 12 jaar (geboren in 2010) genaamd „A.Z.” (DVZ, vraag 17).

Het lijkt er echter op dat de identiteit van haar zoon niet correct is geregistreerd door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Tijdens haar persoonlijk onderhoud met het CGVS heeft de verzoekster namelijk verklaard dat:

- haar zoon „A.P.” heet.

- Haar zoon is op 13 juni 2013 in Douala geboren (NPO, p. 9).

- Haar echtgenoot heet „Z.A.F.” (NPO, p. 9).

Bovendien heeft de verzoekster tijdens haar persoonlijke gesprek met het CGVS verklaard dat: [...]

De verzoekster heeft dus duidelijk aangegeven dat zij een eerste tweelingzwangerschap had gehad en een miskraam had gehad.

Bovendien heeft de verzoekster, nog voordat de beschermingsambtenaar van het CGVS haar op deze vermeende tegenstrijdigheid aansprak, tijdens haar vrije verklaring het volgende verklaard: [...]

Ten slotte moet bij onderzoek van het document van de Dienst Vreemdelingenzaken van 6 december 2022 worden vastgesteld dat de twee vermeende kinderen van de verzoekster worden vermeld met dezelfde namen en voornamen (A., Z.), wat uiteraard volstrekt onmogelijk is (DVZ, vraag 17).

Het is dus duidelijk dat:

- De verklaringen van de verzoekster tijdens haar hoorzitting bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet volledig en correct zijn weergegeven.

- De verzoekster heeft vanaf het begin van haar persoonlijk onderhoud met het CGVS en nog voordat zij werd geconfronteerd met de vermeende tegenstrijdigheden die het CGVS in de bestreden beslissing had vastgesteld, dat haar verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet goed was verlopen, dat haar verklaringen niet volledig waren weergegeven en dat bepaalde belangrijke elementen van haar verhaal niet waren opgenomen in de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Ondanks deze elementen moet worden vastgesteld dat het CGVS absoluut geen rekening heeft gehouden met het bovenstaande.

2°) Wat betreft de verklaringen van de verzoekster over haar verblijfssituatie bij haar echtgenoot.

a.

Om te beginnen moet worden benadrukt dat de verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud met het CGVS een zeer nauwkeurig en gedetailleerd "vrij verslag" heeft gegeven.

Met betrekking tot haar huwelijk heeft de verzoekster met name verklaard dat: [...]

De verzoekster verklaarde dan ook dat zij op 15-jarige leeftijd door haar grootmoeder van moederszijde was uitgehuwelijkt.

Voorts heeft de verzoekster verklaard dat zij uit een verkrachting van haar moeder door een onbekende man is geboren, dat haar moeder niet voor haar wilde zorgen en haar daarom bij haar eigen moeder heeft achtergelaten toen verzoekster vijf of zes jaar oud was (CGVS, p. 11).

Verder verklaarde de verzoekster dat zij slechts tot het tweede jaar van het basisonderwijs naar school was gegaan en daarna van school was gehaald (CGVS, p. 7).

Ten slotte verklaarde de verzoekster dat zij geen contact had met haar moeder (op één keer na – CGVS, p. 11) en geen andere familieleden heeft dan haar grootmoeder van moederszijde.

Het is dus duidelijk dat de verzoekster zich in een bijzonder kwetsbare situatie bevond, zonder mogelijkheid om na haar bevalling hulp en/of steun van derden te krijgen.

De redenering van het CGVS dat het niet geloofwaardig zou zijn dat de verzoekster na haar bevalling zou hebben besloten om terug te keren naar haar echtgenoot, houdt dan ook geen rekening met het profiel van de verzoekster en haar bijzondere kwetsbaarheid.

Bovendien moet op dit punt worden vastgesteld dat de beoordeling van het CGVS volstrekt subjectief is en op geen enkel objectief element berust.

Het CGVS heeft namelijk geen enkel objectief document met informatie over de praktijk van gedwongen huwelijken in Kameroen en de gevolgen daarvan in het administratieve dossier van verzoekster opgenomen.

Bovendien heeft het CGVS geen rekening gehouden met alle verklaringen van de verzoekster (zie hierboven), noch met haar bijzonder kwetsbare profiel.

Uit het voorgaande volgt dat de bestreden beslissing op dit punt niet correct en niet geldig is gemotiveerd.

b.

Wat betreft de praktijk van gedwongen huwelijken in Kameroen, moet worden vastgesteld dat het CGVS geen objectieve informatie in het administratieve dossier van de verzoekster heeft opgenomen.

Wat deze praktijk betreft, wordt met name verwezen naar het rapport van de Zwitserse Vluchtelingen hulp van 14 april 2023, getiteld "Kameroen: gedwongen huwelijken en vrouwenmoorden" (bijlage 3).

Dit rapport bevat de volgende informatie: [...]

De verklaringen van de verzoekster komen dus volledig overeen met de informatie in dit rapport.

Dit element vormt een indicator voor de geloofwaardigheid van de verklaringen die de verzoekster in het kader van haar verzoek om internationale bescherming heeft afgelegd.

3°) Wat betreft de redenen waarom de verzoekster haar echtgenoot heeft verlaten.

a.

Vooraf moet worden opgemerkt dat de verzoekster ter zake het volgende heeft verklaard: [...]

De verklaringen van de verzoekster op dit punt zijn derhalve volkomen duidelijk.

b.

Het CGVS verwijt de verzoekster dat zij "vage uitleg" heeft gegeven over de periode van vier jaar waarin zij na haar terugkeer naar de echtelijke woning met haar echtgenoot heeft samengewoond.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud van de verzoekster blijkt echter dat haar geen aanvullende en/of verdiepende vragen zijn gesteld over deze periode.

Bijgevolg kan het CGVS de verzoekster niet verwijten dat zij geen aanvullende uitleg over deze kwestie heeft gegeven.

c.

Bovendien heeft de verzoekster, in tegenstelling tot wat het CGVS in de bestreden beslissing beweert, duidelijk uitgelegd op welke wijze haar echtgenoot haar uit de echtelijke woning heeft gezet.

In dit verband wordt verwezen naar de verklaringen van de verzoekster op p. 8, 20 en 21, namelijk: [...]

d.

Het CGVS stelt dat de verzoekster niet heeft aangetoond dat haar echtgenoot (of ex-echtgenoot) haar zou lastigvallen indien zij naar Kameroen zou terugkeren.

Daarmee houdt het CGVS geen rekening met de bepalingen van artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980.

In tegenstelling tot wat het CGVS in de bestreden beslissing beweert, is het relaas van de verzoekster immers volkomen coherent en verenigbaar met de objectieve informatie over de praktijk van gedwongen huwelijken in Kameroen (zie hierboven).

Bijgevolg moet worden geoordeeld dat de verzoekster op grond van dit gedwongen huwelijk en de talrijke gevolgen daarvan kan aantonen dat zij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 heeft.

In dit verband bepaalt artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980 dat: [...]

In het onderhavige geval moet echter worden vastgesteld dat het CGVS het artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980 heeft geschonden, door te oordelen dat de verzoekster niet heeft aangetoond dat haar echtgenoot (of ex-echtgenoot) haar zou lastigvallen indien zij naar Kameroen zou terugkeren.

II. Wat betreft de verklaringen van de verzoekster over de problemen die zij met haar echtgenoot zou ondervinden indien zij naar Kameroen zou terugkeren

* Motivering van de bestreden beslissing

[...]

* Weerlegging

a.

Bij wijze van inleiding wordt verwezen naar de toelichting in punt I hierboven.

b.

Het CGVS verwijt de verzoekster dat zij niet op de hoogte is van het door haar echtgenoot gevraagde bedrag. In dit verband moet worden opgemerkt dat:

- De verzoekster op 15-jarige leeftijd door haar grootmoeder van moederszijde is uitgehuwelijkt.

- De verzoekster heeft nooit verklaard dat dit bedrag door haar echtgenoot was gespecificeerd. In dit verband heeft de verzoekster duidelijk uitgelegd dat haar echtgenoot dit bedrag niet exact had berekend en haar nooit een precies bedrag had gegeven.

Het enkele feit dat de verzoekster geen exact bedrag kan opgeven, kan het CGVS er niet toe brengen te oordelen dat de verklaringen van de verzoekster niet met de werkelijkheid overeenstemmen.

In dit verband moet worden benadrukt dat het CGVS in het administratieve dossier van de verzoekster geen rapport of objectieve informatie heeft opgenomen waaruit kan worden afgeleid dat de verklaringen van de verzoekster op dit punt niet overeenstemmen met de werkelijkheid in Kameroen.

Volgens de informatie in het rapport van de Zwitserse Vluchtelingen hulp van 14 april 2023, getiteld « Cameroun: mariages forcés et féminicides » (bijlage 3): [...]

Dezelfde redenering moet worden gevolgd in het geval van de verzoekster.

Ten slotte kan uit het enkele feit dat de echtgenoot (ex-echtgenoot) van de verzoekster haar na haar vertrek uit de echtelijke woning slechts twee brieven heeft gestuurd, geenszins worden afgeleid – zoals het CGVS in de bestreden beslissing heeft gedaan – dat de verzoekster bij haar terugkeer naar Kameroen geen enkel bedrag van haar echtgenoot zou worden gevorderd.

Uit het voorgaande volgt dat de bestreden beslissing op dit punt niet geldig noch correct gemotiveerd is.

Bovendien is de bestreden beslissing niet gebaseerd op objectieve informatie.

Uit het voorgaande volgt dat het CGVS niet op geldige wijze heeft weerlegd dat de verzoekster een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 heeft.

III. Wat betreft de mogelijkheid voor de verzoekster om zich in het Franstalige deel van Kameroen te vestigen

* Motivering van de bestreden beslissing

[...]

* Weerlegging

In dit verband wordt verwezen naar de toelichting onder punt I hierboven.

IV. Wat betreft de vrees van de verzoekster voor een eventuele terugkeer naar Bamenda

* Motivering van de bestreden beslissing

[...]

*Weerlegging

1°)

Vooraf moet worden opgemerkt dat dit deel van de bestreden beslissing volstrekt niet relevant is. De vraag die moet worden beantwoord, is immers niet of de verzoekster zich in het Engelstalige deel van Kameroen zou kunnen vestigen en/of zij zich kan beroepen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, indien zij zou terugkeren naar het Engelstalige deel van Kameroen. indien zij zou terugkeren naar het Engelstalige deel van Kameroen. Kameroen is immers op dit moment nog steeds één en dezelfde staat. Bijgevolg kan de vrees van de verzoekster niet afzonderlijk worden onderzocht voor het Franstalige en het Engelstalige deel van Kameroen.

2°)

Bovendien moet uit de motivering van de bestreden beslissing worden geconcludeerd dat het CGVS niet heeft aangetoond dat de verklaringen van de verzoekster over haar twee jaar verblijf bij haar schoonvader en het seksueel geweld dat zij tijdens dat verblijf heeft ondergaan, ongeloofwaardig zijn.

In dit verband moet ook worden vastgesteld dat het CGVS nalatig is gebleven om de gegronde vrees voor vervolging van de verzoekster te onderzoeken in het geval zij zich opnieuw in het Franstalige deel van Kameroen zou vestigen, na in het Engelstalige deel van Kameroen te hebben gewoond.

Er moet echter worden vastgesteld dat het CGVS het tweejarige verblijf van de verzoekster in Bamenda (in het Engelstalige deel van Kameroen) niet ontkent.

Noch de bestreden beslissing, noch het administratief dossier van de verzoekster bevat objectieve informatie over de mogelijke risico's voor een Kameroense onderdaan die in het Engelstalige deel van Kameroen heeft gewoond, om zich in het Franstalige deel van Kameroen te vestigen, gelet op het standpunt van de Kameroense autoriteiten ten aanzien van het Engelstalige deel.

Bijgevolg en gelet op het voorgaande is de bestreden beslissing op dit punt niet correct en niet geldig gemotiveerd.

V. Het ontbreken van een geldige en toereikende motivering [...]”.

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster het rapport van de Zwitserse Vluchtelingen hulp van 14 april 2023, getiteld “*Cameroun: mariages forcés et féminicides*” (stuk 3).

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Vooreerst wordt in navolging van verweerder vastgesteld dat verzoekster afkomstig is uit Franstalig Kameroen en dat haar vrees voor vervolging dient beoordeeld te worden ten opzichte van Franstalig Kameroen, haar regio van herkomst en verblijf.

De bestreden beslissing motiveert hieromtrent op goede gronden als volgt:

“Vooreerst dient er op gewezen dat uit uw verklaringen eenduidig naar voren komt dat u afkomstig bent van Franstalig Kameroen. U bent geboren in Yaounde, gelegen in de regio Centre van Kameroen. U woonde zo goed als uw hele leven in het dorp Kiki nabij Bafia, eveneens gelegen in de regio Centre van Kameroen. Slechts de twee jaar voorafgaand aan uw vertrek uit Kameroen verbleef u in de Engelstalige regio, meer bepaald in Bamenda, gelegen in de North West regio (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.5). U verklaart daarbij dat het Frans uw eerste taal is en legt ook het persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal af in het Frans (NPO p.2). U leerde slechts Pidgin spreken in de periode dat u in Bamenda verbleef (NPO p.14). Ook uw familieleden zijn allen afkomstig uit Franstalig Kameroen. Zowel uw grootmoeder als uw ouders zijn afkomstig uit Kiki, in de Centre regio in Franstalig Kameroen (NPO p.10-11). Zij zijn Franstalig (NPO p.14). Ook de rest van uw familie woont in deze regio (NPO p.12). Zodoende dient uw vrees voor vervolging beoordeeld te worden ten opzichte van uw regio van oorsprong en van verblijf, met name Franstalig Kameroen. Nergens uit uw verklaringen komt naar voren dat u zich bij een terugkeer naar Kameroen in de Engelstalige regio zou dienen te vestigen.”

5. Verzoekster volhardt in het verzoekschrift in haar vrees voor vervolging voor haar ex-echtgenoot in Kameroen.

5.1. Verzoekster heeft bij de DVZ echter geen enkele melding gemaakt van enige vrees ten aanzien van haar ex-echtgenoot. Haar echtgenoot kwam enkel ter sprake wanneer het ging over de vader van haar kinderen (verklaring DVZ van 6 december 2022, vragen 16 en 17).

Inzake haar vrees bij terugkeer naar haar land van herkomst verklaarde verzoekster bij de DVZ het volgende: *“Ik vrees dat ik gedood zou worden door de mensen die mijn stiefvader vermoord hebben. Ik vrees een wraakactie.”* (vragenlijst CGVS van 6 december 2022, vraag 3.4.).

Vervolgens gevraagd waarom verzoekster dit denkt, alsook om een kort overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot haar vlucht uit haar land van herkomst, antwoordde verzoekster gedetailleerd als volgt:

“In Kameroen heb je twee talen, het Frans en het Engels. Er is oorlog tussen de militairen en mensen die in het bos wonen. Bamenda in South West behoort tot de Engelse gemeenschap en zij wilden niet dat de Franse militairen naar daar kwamen om te vertellen wat ze moesten doen. De jongens in het bos worden Ambazonia boys genoemd. De Boys wilen een verdeling, ze wilden het land verdelen in twee maar de Franse gemeenschap wil dit niet. Mijn stiefvader was één van de Ambazonia boys die mensen vermoorde voor geld.

Wie heeft je stiefvader vermoord? Militairen hebben mijn stiefvader D.T. vermoord. Dat zij militairen van de Franse gemeenschap.

Wanneer is dit gebeurd? Ze hebben hem vorig jaar vermoord in 2021, ik weet niet meer precies wanneer. Ik was al onderweg naar Europa. Ik was in Libië.

Hoe is je stiefvader vermoord? De mensen zeiden mij dat er militairen waren gekomen om de mensen stil te houden. En midden in de nacht is er iemand van de Ambazonia boys begonnen met schieten. Dan zijn de militairen ook beginnen schieten. In dat vuurgevecht is mijn stiefvader overleden.

Waar is dit gebeurd? Dit gebeurde in Belo

Voor mijn vertrek werden al veel mensen vermoord, sinds 2017 en tijdens mijn reis werd mijn stiefvader dan vermoord. Ik vrees daarom een wraakactie van de families waarvan mijn stiefvader D.T. mensen vermoord heeft. Ze weten dat ik zijn stiefdochter ben. Dus als ik zou teruggaan zullen ze mij vermoorden.” (vragenlijst CGVS, vraag 3.5.).

Verzoekster gaf verder aan dat ze naast deze door haar aangehaalde problemen geen problemen heeft gehad met de autoriteiten of medeburgers en evenmin andere problemen van algemene aard heeft gehad (vragenlijst CGVS, vraag 3.7.).

De vaststelling dat verzoekster bij de DVZ geen énkéle melding heeft gemaakt van haar vrees voor vervolging ten aanzien van haar ex-echtgenoot, doch integendeel haar vrees voor de militairen die haar stiefvader zouden hebben vermoord zeer gedetailleerd uiteenzet, ondermijnt de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van haar voorgehouden vrees voor vervolging jegens haar ex-echtgenoot, die zij pas voor het eerst bij het CGVS heeft aangehaald (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-8, p. 16, p. 19).

Van een verzoekster om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor haar leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers verwacht worden dat zij alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De verzoekster om internationale bescherming dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De verzoekster draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van haar asielrelaas.

Zo verzoekster er in het verzoekschrift op wijst bij aanvang van het persoonlijk onderhoud te hebben aangegeven dat haar interview bij de DVZ niet goed verlopen was en haar verklaringen niet volledig waren weergegeven, dient vastgesteld dat zij hier geen gewag maakt van het gegeven dat haar vrees voor haar ex-echtgenoot niet zou zijn genoteerd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Verzoekster biedt dan ook geen aannemelijke verklaring voor de vaststelling dat zij haar problemen met haar ex-echtgenoot onvermeld liet bij de DVZ, wat wel degelijk afbreuk doet aan de geloofwaardigheid en ernst van haar vermeende problemen met hem.

5.2. Verzoekster liet niet alleen haar huwelijk onvermeld, maar legde ook tegenstrijdige verklaringen af aangaande haar tweede zoon (verklaring DVZ, vraag 17; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12) en de duur van haar verblijf in Bamenda (verklaring DVZ, vraag 10; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6).

Verzoekster wijst er in het verzoekschrift op dat de identiteit van haar zoon A.P. niet correct geregistreerd werd bij de DVZ. Gezien de in de verklaring DVZ opgenomen zonen dezelfde naam (A.Z.) hebben, kan worden aangenomen dat het om een materiële vergissing gaat wat betreft de naam. Evenwel biedt het loutere feit dat één van de namen verkeerd werd genoteerd geen verklaring voor de vaststelling dat verzoekster bij de DVZ heeft aangegeven dat ze twee zonen had, waarvan één zoon in 2018 overleden is, terwijl ze het bij het CGVS slechts had over één zoon (verklaring DVZ, vraag 17; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9, p. 12).

Inzake haar verblijf in Bamenda motiveert de bestreden beslissing terecht: *“Daarnaast verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens **zeven à acht jaar in Bamenda te hebben verbleven** (Verklaring DVZ vraag 10) en niet de laatste twee jaar zoals u het stelt voor het Commissariaat-generaal (NPO p.6). Opnieuw weet u hier geen verklaring voor te bieden en herhaalt u enkel uw huidige verklaringen (NPO p.6).”*

Verzoeksters tegenstrijdige en incoherente verklaringen inzake haar huwelijk, haar verblijf in Bamenda en haar zo(o)n(en) scheppen onduidelijkheid over haar achtergrond en gezinssituatie, wat een negatieve impact heeft op de gehele geloofwaardigheid omtrent haar levensomstandigheden in Bafia.

5.3. Verder is niet geloofwaardig dat verzoekster, na jarenlang misbruikt te zijn geweest, vrijwillig terugkeerde naar haar echtgenoot.

De bestreden beslissing motiveert hieromtrent op goede gronden als volgt:

“U bleef geruime tijd bij uw echtgenoot en besloot zelfstandig naar hem terug te keren toen uw zoon geboren werd, wat eveneens de geloofwaardigheid van uw verblijfsomstandigheden ondergraaft. U verklaart reeds op jonge leeftijd met hem gehuwd te zijn, met name in 1995, toen u 15 jaar oud was (NPO p.7 en p.19). Pas 2,5 jaar later trok u in bij uw man (NPO p.7). Kort voor de geboorte van uw zoon in 2013 – dus nadat u bijna vijftien jaar bij hem had verbleven – werd u door uw man terug naar uw grootmoeder gebracht omdat u er niet in slaagde kinderen voor hem te krijgen (NPO p.7). Daarna merkte u dat u zwanger was (NPO p.8). Het was daarop uw eigen beslissing om na uw zwangerschap naar uw echtgenoot terug te keren. U verklaart hieromtrent dat hij u heeft gevraagd terug te keren, dat u hier twee weken over heeft nagedacht en vervolgens besloot naar hem terug te keren omdat u zorg en middelen nodig had. U verklaart dat hiertoe door niemand enige druk werd uitgeoefend (NPO p.20). Het is weinig overtuigend dat u, indien u jarenlang door hem misbruikt zou zijn geweest, uit louter economische en opportunistische overwegingen de keuze zou maken om bij hem terug te keren.”

Verzoekster voert geen valabele elementen aan ter weerlegging van de voormelde vaststellingen en appreciatie.

Verzoekster herneemt haar reeds afgelegde verklaringen en wijst op haar kwetsbaar profiel, maar kan hiermee niet verklaren waarom zij, indien zij daadwerkelijk werd misbruikt door haar echtgenoot, vrijwillig besliste om na haar zwangerschap terug te keren naar haar echtgenoot (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-8, p. 20).

Verzoekster hekelt verder dat er geen informatie over de praktijk van gedwongen huwelijken in Kameroen en de gevolgen ervan werd opgenomen in het administratief dossier, maar gaat eraan voorbij dat haar verklaringen over haar (gedwongen) huwelijk niet kunnen overtuigen.

Wat betreft de door verzoekster bijgebrachte informatie over de praktijk van gedwongen huwelijken in Kameroen (stuk 3, bij verzoekschrift) dient opgemerkt dat deze informatie van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op haar persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat haar verklaringen over haar huwelijk waarachtig zijn, noch dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïnterviewd of vervolgd. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op de voorstaande vaststellingen, in gebreke.

5.4. Tot slot kan verzoekster niet toelichten wat de concrete aanleiding was om haar ex-man te verlaten, legt ze vage verklaringen af over haar relatie gedurende de periode van vier jaar voorafgaand aan haar vertrek en blijkt niet dat haar ex-man zich tegen haar vertrek zou hebben verzet (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20-21). Integendeel, uit verzoeksters verklaringen blijkt dat haar ex-man haar aan de deur heeft gezet omdat ze hem niet wou betalen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21).

Verzoekster verwijst in het verzoekschrift naar haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en meent dat ze duidelijk heeft uitgelegd op welke wijze haar echtgenoot haar uit de echtelijke woning heeft gezet. Zij gaat er echter aan voorbij dat deze verklaringen reeds werden meegenomen in de beoordeling door verweerder en dat verzoekster hiermee geenszins aannemelijk maakt dat haar ex-man haar bij een terugkeer zou lastigvallen.

Gelet op wat voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de omstandigheden waarin verzoekster bij haar ex-man leefde van die aard zijn dat zij zodanig ernstig waren dat zij louter op deze basis internationale bescherming zou dienen te worden toegekend.

5.5. Wat betreft verzoeksters bewering dat haar ex-man eiste dat ze hem het geld zou terugbetalen dat hij sinds haar geboorte in haar had geïnvesteerd, kunnen haar verklaringen evenmin overtuigen.

Zo stelt verweerder terecht dat verzoekster niet weet welk bedrag zij hem zou moeten terugbetalen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21). Verzoeksters onwetendheid over het terug te betalen bedrag wijst erop dat het eerder een loze bedreiging betreft, zodat niet kan worden aangenomen dat verzoeksters ex-man effectief geld zou eisen van verzoekster bij terugkeer naar Kameroen. Verzoekster komt in het verzoekschrift niet verder dan het louter hernemen dat dit bedrag niet door haar ex-man werd gespecificeerd, maar toont hiermee geenszins aan dat haar ex-man effectief geld van haar eist.

Daarnaast wordt in navolging van verweerder opgemerkt dat verzoekster haar ex-man verliet in 2018 en dat hij dat jaar beweerdelijk nog twee brieven heeft gestuurd met de boodschap dat hij op zijn geld wachtte, maar dat ze sindsdien niets meer van hem vernomen heeft (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21). Aangezien verzoekster aldus minstens sinds 2019 niets van haar ex-man vernomen heeft, terwijl zij nog tot 2020 in Kameroen verbleef en hij op de hoogte was waar verzoekster woonde, kan niet worden aangenomen dat hij actueel bij een terugkeer naar Kameroen alsnog voor problemen zou zorgen.

Verzoekster verwijst opnieuw naar de algemene landeninformatie over de praktijk van gedwongen huwelijken in Kameroen (stuk 3, bij verzoekschrift). Aangezien deze geen betrekking heeft op haar persoon volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat haar ex-man daadwerkelijk geld van haar eist, noch dat zij actueel bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïnterviewd of vervolgd. Verzoekster dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op de voorstaande vaststellingen, in gebreke.

6. Wat betreft haar terugkeer naar haar regio van herkomst, stelt de bestreden beslissing daarnaast het volgende:

“U haalt daarnaast geen concrete elementen aan die het u zouden bemoeilijken zich terug in Franstalig Kameroen te vestigen. U verwijst daarbij in eerste instantie naar het feit dat uw ex-echtgenoot u het leven zou moeilijk maken (NPO p.22). Uit bovenstaande blijkt echter dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring nog problemen te zullen kennen omwille van deze man. U verwijst daarnaast naar het feit dat u problemen zou kennen om zich te integreren. Ook dit maakt u echter niet concreet en u verwijst daarbij opnieuw naar de levensomstandigheden die in bovenstaande argumentatie ongeloofwaardig

*zijn bevonden. Waar u verklaart **seksueel misbruik** te hebben gekend zowel in Kameroen als op uw reisweg, weet u evenmin aan te tonen dat dit een terugkeer naar Kameroen in die mate zou bemoeilijken dat dit aanleiding kan geven tot internationale bescherming. Vooreerst schetst u dit seksueel misbruik grotendeels in een context die ongeloofwaardig werd geacht. Daarnaast haalt u nergens tijdens uw persoonlijk onderhoud aan dat dit een element is dat u bijkomende moeilijkheden zou geven bij een terugkeer naar Kameroen. **U haalt aldus geen persoonlijke elementen aan die een terugkeer naar de regio waar u steeds heeft gewoond zouden kunnen in de weg staan.***

Verzoekster voert geen nuttig verweer tegen de voormelde terechte appreciatie, zodat deze overeind blijft.

Zo verzoekster hekelt dat geen onderzoek werd gedaan naar de mogelijke risico's voor een Kameroense onderdaan die in het Engelstalige deel van Kameroen heeft gewoond om zich te vestigen in Franstalig Kameroen, toont zij zelf niet aan dat het voor haar, die geboren en getogen is in de Centre regio in Kameroen, onmogelijk zou zijn om terug te keren naar haar regio van herkomst, laat staan dat zij er persoonsgerichte vervolging dient te vrezen omwille van het gegeven dat zij van 2018 tot 2020 in Bamenda zou hebben verbleven. Verzoekster gaat bovendien geheel voorbij aan de voormelde concrete vaststellingen van verweerder op basis waarvan terecht wordt besloten dat er geen persoonlijke elementen zijn die een terugkeer naar verzoeksters regio van herkomst zouden kunnen verhinderen.

7. Wat betreft verzoeksters vrees voor vervolging in Bamenda, omdat haar stiefvader lid zou zijn geweest van de separatisten, dient hernomen dat verzoekster afkomstig is uit Franstalig Kameroen en zij zich dus geenszins in Bamenda dient te vestigen.

Daarenboven slaagt verzoekster er niet in haar vrees te concretiseren, gezien (i) verzoekster met haar vage verklaringen over de activiteiten van haar stiefvader niet weet aan te tonen dat hij daadwerkelijk deel uitmaakte van de separatisten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16), (ii) verzoekster nooit persoonlijk enige problemen heeft gekend met militairen of separatisten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16, p. 18), (iii) verzoekster niet weet te concretiseren wie haar stiefvader zou hebben gedood en wie haar dus bijgevolg zou viseren (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18), en (iv) verzoekster nooit persoonlijk werd bedreigd omwille van haar stiefvader (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18).

8. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten (medisch attest en rapport omtrent verzoeksters psychologische opvolging) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in het Franstalige gedeelte van Kameroen, meer bepaald de regio Centre waarvan verzoekster afkomstig is, geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS